

KOPRIVNA

GLASILO OSNOVNE ŠOLE KOPRIVNICA

2019/2020

Avtor slike na naslovnici: Gašper Bračun, 5. r.

Pozdravljeni bralci Koprive!

Za nami je turbulentno leto, kakršnega na začetku verjetno nihče od nas ni pričakoval, verjamem pa, da je to leto, ki si ga bomo vsi vtisnili globoko v spomin. Postavljeni smo bili pred čisto nove izzive, s katerimi smo se soočali in spopadali vsak po svoje, vsi pa bolj ali manj uspešno. Prvič je izobraževanje potekalo na daljavo in čeprav smo se tega vsaj v začetku zelo bali, smo se vsi skupaj naučili marsikaj novega in iz nastale situacije izvlekli mnogo dobrega.

Res je, da nas je virus prikrajšal za Koprivo v tiskani obliki, kar pa še ne pomeni, da tudi v času korona virusa nismo bili produktivni. Člani novinarskega krožka smo delali vse leto in za vas, dragi bralci, pridno beležili vse, kar bi utegnilo biti zanimivo in poučno. Zato vam ob prebiranju letošnjega glasila želim obilo zabave in prijetnih spominov, predvsem pa vam želim prijetne, brezskrbne in s soncem obsijane počitnice.

Mentorica novinarskega krožka

Viktorija Kukovičič, 4. r.

ZNOVA SMO SEDLI V ŠOLSKE KLOPI

Prvi šolski dan letošnjega šolskega leta se je začel 2. septembra. Po prihodu v šolo smo se vsi učenci skupaj z učitelji zbrali v telovadnici, kjer smo imeli za lažji začetek krajši kulturni program.

Poseben pozdrav smo namenili štirinajstim prvošolkam in prvošolcem, ki so se ta dan skupaj s svojimi starši prvič uradno podali v šolo. Po uvodnih podatkih gospoda ravnatelja smo se z našimi razredničarkami odpravili v razrede, kjer smo dobili še preostala navodila za

nemoten začetek šolskega leta, nato pa pričeli s poukom, ki pa ta dan še ni bil posebno resen in naporen.

V prihajajočih mesecih se bomo morali navaditi tudi hrupa, ki nas spremlja z gradbišča ob šoli, vendar se spleča potrpeti, saj bo rezultat gradbenih del prenovljena šola z novima učilnicama in knjižnico, česar se že vsi veselimo.

Blažka Gerzina, 9. r.

NAŠO ŠOLO JE OBISKAL KUŽA PAZI

V četrtek, 5. septembra, je otroke vrtca in učence prve triade obiskal kuža Pazi. Opomnil nas je na prometno varnost in nas spremljal čez prehod za pešce in po pločniku. Res smo se počutili varno.

učenci 1. triade

VARNO ČEZ CESTO S POLICISTOM

Učenci 1. in 2. razreda smo imeli v septembru s policistom razgovor o prometu in varni hoji ob cesti. Pospremil nas je v Koprivnico, kjer smo se naučili, kje in kako varno prečkati cesto.

TEDEN ŠPORTA 2019

Evropski teden športa je pobuda Evropske komisije za spodbujanje športa in telesne dejavnosti v Evropi. Letos je organiziran petič, njegov glavni cilj pa je spodbuditi širši krog prebivalcev k redni telesni dejavnosti. Evropski teden športa 2019 smo v Sloveniji obeležili med 23. in 30. septembrom.

Na naši šoli so se športna društva predstavila učencem prve triade ne samo naše šole, ampak so se nam pridružili tudi učenci sosednjih šol, in sicer OŠ XIV. divizije Senovo in OŠ Jurija Dalmatina Brestanica. Dan je bil za učence zelo zanimiv, največ zanimanja pa je zagotovo požela plezalna steza.

NA OBISKU PRI PIKI NOGAVIČKI

V četrtek, 12. septembra 2019, smo se učenci prve triade odpravili v Velenje, kjer so tako kot vsako leto pripravili Pikin festival. V Velenju smo se zelo zabavali. Najprej smo si ogledali predstavo Kokoška Emilija. Potlej smo odšli na trg. Tam smo dvigovali Pikine uteži. Nato smo odšli na trampolin in labirint, čez mesto in končno prišli do Vile Čira čara. Na podstrešju smo se igrali razne igre, eno uro smo po raznih delavnicah ustvarjali.

Nato smo se zbrali na dogovorjenem mestu in Pika nas je odpeljala v mestni park na igrala, kjer smo se zelo, zelo zabavali. Najbolj mi je bil všeč zip line.

Klemen Kos, 3. r.

V PARKU VOJAŠKE ZGODOVINE PIVKA

V soboto, 14. septembra 2019, smo se nekateri učenci v spremstvu učiteljice Mirele Zalokar z avtobusom, ki smo si ga delili še z drugimi učenci iz občine Krško, odpeljali v Pivko, kjer smo si ogledali Park vojaške zgodovine. Vsako leto v mesecu septembru pripravijo Festival vojaške zgodovine, na katerega povabijo tudi učence osnovnih šol.

Takoj po prihodu smo si ogledali nemško lokomotivo, nato pa helikopterje, od katerih je bil eden namenjen gorskemu reševanju, drugi pa je služil za vajo. Ogledali smo si predstavitveno vožnjo tankov in drugih oklepnih vozil, s katerimi smo se lahko tudi peljali. Videli smo kar nekaj orožja, ki so ga uporabljali v 2. svetovni vojni. Zanimiva se nam je zdela 19-metrski in 96 ton težka podmornica.

Na koncu smo imeli priložnost streljati s puškami in ciljati steklenice z gasilskimi cevmi.

Skupaj smo preživeli zelo zabaven in poučen dan.

Gaber Gregor, 6. r.

TEDEN MOBILNOSTI

Občina Krško se je tudi letos pridružila projektu Evropski teden mobilnosti, ki letos poteka med 16. in 22. septembrom pod geslom »Gremo peš«.

V ponedeljek, 16. septembra 2019, smo se učenci 9. razreda v sklopu Evropskega tedna mobilnosti odpravili v Šolski center Krško-Sevnica.

Najprej smo prisluhnili uvodnemu predavanju Zavoda varna pot o pomenu varnosti v prometu. Po končanem predavanju smo se razdelili v dve skupini in se odpravili po različnih delavnicah. Najprej smo se preizkusili v spretnostni vožnji na poligonu.

Z uporabo »pijanskih očal« smo preizkusili, kako je voziti pijan, testirali, kako se je zaleteti v drug avtomobil in kako se rešiti iz narobe obrnjenega avtomobila.

Zatem so nam gasilci, reševalci in reševalci iz vode pokazali svojo reševalno opremo, ogledali pa smo si tudi solarni avtomobil.

V drugem delu tehniškega dne pa so nam predstavili tehniške delavnice, in sicer delavnico s področja strojništva ter elektrotehnike in računalništva.

Žiga Rak, 9. r.

V četrtek, 19. septembra, smo se po tretji šolski uri trije učenci v spremstvu učiteljice Metke Bogolin s kombijem odpeljali v Krško, kjer smo se v sejni sobi Občine Krško udeležili Okrogle mize na temo »Kako varno peš v šolo?«. S pomočjo plakatov in projekcij smo osnovnošolci predstavili naše poglede na prometno varnost in pomanjkljivosti, ki bi jih bilo potrebno odpraviti. Poleg nas so se predstavitve udeležili tudi učenci sosednjih šol, in sicer iz Senovega, Brestanice, Krškega, Leskovca in Rake. Okrogla miza se je zaključila okoli dvanajste ure, tako da smo se vrnili v šolo in nadaljevali s poukom.

Jernej Bračun, 7. r.

V petek, 20. septembra, pa je v starem mestnem jedru Krškega potekal Dan brez avtomobila. Dogodka smo se udeležili tudi drugošolci z razredničarko. Poleg risanja na asfalt so nam pripravili tudi predstavitev gasilcev, redarjev in reševalcev, spretnosti pa smo razvijali za v ta namen pripravljenem poligonu.

Urban Ojsteršek, 4. r.

17. SEPTEMBER - DAN ZLATIH KNJIG

17. september je dan zlatih knjig. Ponovno se začena tekmovanje branje za bralno značko. Bralno dogajanje, ki okoli 17. septembra poteka po vsej Sloveniji, smo na naši šoli obeležili z bralnim maratonom in tako uradno začeli s sezono branja za bralno značko.

Prvošolčki so brali Grimmове pravljice, drugošolčki Moj Prijatelj Piki Jakob, v tretjem razredu so brali Medvedka Puja, v petem razredu knjigo v angleškem jeziku z naslovom Toy Story, v šestem in sedmem razredu so pri likovni umetnosti brali besedilo povezano z umetnostjo, pri biologiji pa so se učenci osmega in devetega razreda poglobili v ekološko besedilo iz septembrske številke Gee z naslovom »Ko se človek igra boga.« Sezona branja za bralno značko bo trajala do konca aprila, meseca knjige.

Prvošolčki so danes prvič obiskali šolsko knjižnico. Dobili so izkaznico in tako postali člani šolske knjižnice. Dobili so tudi knjižno darilo, slikanico z naslovom Škrat Kuzma dobi nagrado, ki jo je napisala Svetlana Makarovič. Darilne slikanice je prvošolčkom tudi letos podarilo Društvo Bralna značka Slovenije.

Pia
Vertovšek,
4. r.

POBIRANJE JABOLK V KOZJANSKEM PARKU

V petek, 20. septembra 2019, smo šli do Čerčkove domačije v Podsredi, kjer so nas počakali uslužbenci, ki so zaposleni v Kozjanskemu parku. Tam smo se zbrale učenci šol iz območja Kozjanskega parka. Mislili smo, da bomo pomagali pobirati jabolka, ker pa je bila letos letina slaba, so nam pripravili tekmovanje. Med drevesi so travo pokosili tako, da je nastal labirint v obliki jabolka. Nas s Koprivnice je bilo ravno prav za eno skupino. Prvi član je prinesel škatlo, dal petko naslednjemu, da je lahko šel po prvo jabolko, ki jo je moral poiskati v labirintu in tako vse dokler nismo oddali zadnjega jabolka v škatlo. Nato je sledila podelitev nagrad. Vsak je dobil čokoladno liziko in magnet. Zmagovalci so dobili še majice. Tako smo na zabaven način otvorili 20. Praznik Kozjanskega jabolka.

Ajda Krivec

SREČANJE PREDSTAVNIKOV ŠOLSКИH OTROŠКИH PARLAMENTOV

7. oktobra smo se trije učenci odpravili v Večgeneracijski center Krško, kjer je potekalo Srečanje predstavnikov šolskih otroških parlamentov. V uvodnem delu so nas pozdravili predsednik ZPM Krško, g. Vinko Hostar, ter župana Krškega in Kostanjevice na Krki, mag. Miran Stanko in g. Ladko Petretič.

Tema letošnjega 30. otroškega parlamenta je MOJA POKLICNA PRIHODNOST, zato so svoje aktivnosti predstavili Zavod za zaposlovanje RS - Urad za delo Krško, Območna obrtno-podjetniška zbornica Krško in GZS Območna zbornica Posavje. Dobili smo koristne napotke o izbiri poklica in tudi nekaj značilnosti posameznih poklicev.

Po uvodnem delu smo se razdelili v tri skupine, v katerih smo razpravljali o izbiri poklica, pozitivnih vrednotah in otrokovih pravicah, saj letos mineva 30 let od ustanovitve Konvencije o otrokovih pravicah. Po končanih delavnicah je bil čas še za kratko druženje, nato pa smo se vrnili nazaj v šolo.

Blažka Gerzina, Špela Kodrin

TEDEN OTROKA NA SENOVEM IN V KOPRIVNICI

Teden otroka je letos potekal od 7. – 13. oktobra pod sloganom NAŠE PRAVICE.

V torek, 8. oktobra 2019, smo se nekateri učenci po končanem pouku odpravili na Senovo, kjer so člani Društva prijateljev mladine Senovo, Koprivnica in Brestanica s sodelovanjem osnovnih šol Koprivnica, Senovo in Brestanica pripravile druženje. Med 15. in 17. uro so potekale številne delavnice, ustvarjalnice in športne igre. Ustvarjali smo iz papirja, z jesenskimi pridelki, izdelovali lutke iz filca in sovice iz storžkov, se preizkusili v peki palačink in kostanja, lahko pa smo se pridružili tudi frizerski in plesni delavnici. Po končanih delavnicah smo predstavili svoje izdelke in se povесelili ob bogato obloženih mizah.

Učenci OŠ Koprivnica in otroci vrtca smo letos teden otroka praznovali 10. oktobra, in sicer

na Velikem Kamnu. Do gasilskega doma smo se kljub hladnemu vremenu odpravili peš.

Tam smo ustvarjali v različnih delavnicah in plesali. Na koncu smo se posladkali s pecivom in vročim kostanjem.

NA SREMIČU

Sreda, 9. oktober, je bil prijeten jesenski dan, zato smo se učenci od prvega do četrtega razreda odpravili na športni dan na Sremič. Med potjo smo nabirali kostanj in uživali v jesenskem vetru.

PRAZNIK KOZJANSKEGA JABOLKA

V letošnjem letu so v Podsredi praznovali že 20. Praznik kozjanskega jabolka, ki je tokrat potekal kar cel mesec, in sicer od 20. septembra do 20. oktobra 2019. Osrednji dogodek pa je bil tako kot vsako leto sejem regionalnih produktov s tržnico in bogatim kulturnim programom, ki se je letos odvijal na prekrasna sončna dneva 12. in 13. oktobra 2019.

Letošnji dogodek je bil poseben tudi za našo šolo, saj smo prejeli naziv kolektivne blagovne znamke Sožitje, ki ga Kozjanski park podeljuje posameznikom in organizacijam, ki s svojimi izdelki, storitvami, organizacijo prireditev in dogodkov ravna v skladu s poslanstvom tega zavarovanega območja.

Naši učenci so se na tržnici predstavili s svojimi zdravimi in praktičnimi izdelki,

sodelovali pa so tudi v kulturnem programu, ki se je odvijal pod prireditvenim šotorom.

Našo šolo sta z ubranim petjem v spremljavi kitare zastopali sestri Špela in Tina Kodrin

ter harmonikar Enej Mirt.

POHOD NA BOČ

V sredo, 16. oktobra 2019, smo se učenci 7., 8. in 9. razreda odpravili na Boč. Pot smo začeli v Zgornjem Gaberniku in pohod nadaljevali skozi vas. Pred napornejšim delom poti smo se malo ustavili in po dobri uri hoje prišli do Planinskega doma na Boču, kjer smo imeli čas za počitek in malico. Čakal nas je še en del poti do razglednega stolpa. Med potjo smo se ustavili, da nam je učitelj Aleš dal navodila za prečkanje poti z jeklenicami. Na stolp smo se povzpeli skoraj vsi, čeprav je bilo nekatere pošteno strah, razgled s stolpa pa je bil zelo lep. Kmalu smo se odpravili nazaj do Planinskega doma, kjer nas je pričakal avtobus in nas odpeljal nazaj v šolo.

Zala Bohorč, Maja Božičnik, 8. r.

OBČINSKO TEKMOVANJE V KROSU

V četrtek, 17. oktobra 2019, smo se izbrani učenci skupaj z učiteljem Alešem odpravili v Krško na Občinsko tekmovanje v krosu, ki je tako kot že vrsto let potekalo na progi ob OŠ Jurija Dalmatina Krško. Po prihodu smo se najprej ogreli in si ogledali progo. S tekmovanjem so pričela dekleta prvih razredov, nato pa so se zvrstili še ostali učenci – zadnji so na vrsto prišli fantje devetih razredov. Učenci 1. triade so tekli en krog, učenci 2. triade dva kroga, učenci 3. triade pa smo morali premagati tri kroge. Tudi letos smo bili kot šola zelo uspešni, saj smo osvojili kar štiri medalje. Le-te so domov odnesli drugošolec Andraž Planinc, četrtošolka Pia Vertovšek ter šestošolca Maja Pečnik in Gaber Gregor. Na podelitvi medalj smo zaploskali vsem, saj so si jih vsi pošteno prislužili, po končani podelitvi pa se z avtobusom vrnili nazaj v šolo.

Zala Bohorč, 8. r.

PLANINSKI POHOD NA LOVRENC IN LISCO

V soboto, 19. oktobra 2019, smo se učenci planinskega krožka z avtobusom odpeljali do vznožja dveh posavskih hribov. Najprej smo se povzpeli na Lovrenc, kjer smo naredili kratek odmor, nato pa pot nadaljevali do Lisce. Tam smo pomalicali in se po kratkem počitku po bližnjici odpravili do avtobusa, ki nas je varno odpeljal domov.

Larisa Gortan in Maja Pečnik,
6. r.

pod vznožjem Lovrenca

Tončkov dom nas Lisci

NARAVOSLOVNI DAN V ŽIVALSKEM VRTU

V torek, 22. oktobra 2019, smo učenci prvih štirih razredov obiskali živalski vrt Ljubljana. Najprej smo spoznavali živali, ki se jih bojimo. Toda kača je bila zelo prijazna. Ogedali smo si tudi žirafe, slonico, kamela, papige, volkove, medvede... Morski levi pa so za nas priredili pravo predstavo. Zelo smo uživali.

Lana Korošec, 4. r.

Gal Grmšek, 4. r.

TRADICIONALNI SLOVENSKI ZAJTRK

Tudi letos se je tretji petek v mesecu novembru kot že vrsto let zapored začel malo drugače, in sicer s tradicionalnim slovenskim zajtrkom. Takoj po prihodu v šolo smo zasedli jedilnico, kjer so bile mize polne lokalno pridelanih dobrot iz naše bližnje okolice. S slovenskim medom in maslom smo na debelo namazali črni kruh in ga poplasknili z domačim mlekom, nato pa zagrizli še v slastna domača jabolka.

Ja, tako bi moralo biti vsako jutro, a le redki učenci smo navajeni, da si doma, pred odhodom v šolo, vzamemo čas za zdrav zajtrk, saj se ne zavedamo njegovega pomena.

S tradicionalnim slovenskim zajtrkom želimo izboljšati odnos do hrane in poudariti pomen rednega zajtrkovanja. Ob tem ne smemo pozabiti na pomen zdrave prehrane in telesne dejavnosti za zdravje, krepitev zdravja ter preprečevanje debelosti in prekomerne telesne teže, spoznavanje lokalnih kulinarčnih posebnosti ter kulture uživanja obrokov.

Ob tem smo se spomnili na koristi uživanja lokalne hrane in pomen kmeta kot pridelovalca hrane in pomen čebelarstva, ki je tesno povezano s kmetijstvom in pridelavo hrane.

Barbara
Černelič, 4. r.

SEDMOŠOLCI in PROJEKT RASTEM S KNJIGO

V četrtek, 7. novembra 2019, so se naši sedmošolci v sklopu projekta Rastem s knjigo in s knjižničarko Katjo Zorčič odpravili v Valvasorjevo knjižnico Krško.

Rastem s knjigo je nacionalni projekt spodbujanja bralne kulture. Organizira ga Javna agencija za knjigo RS že 14. leto zapored. S projektom skušajo osnovnošolce in srednješolce motivirati za branje mladinskega leposlovja slovenskih avtorjev ter jih spodbuditi k obiskovanju splošnih knjižnic. Vsi učenci so prejeli v dar knjigo pisateljice Janje Vidmar Elvis Škorc, genialni štor.

»V knjižnici smo si ogledali prostore knjižnice, zelo stare knjige, spoznali nekaj več o začetku speedwaya. Pokazali so nam, kako poiskati knjigo in prostore za učenje. Na koncu ogleda smo dobili knjigo z naslovom Elvis Škorc, genialni štor.« (Larissa Resnik)

»V Valvasorjevi knjižnici smo dobili vsak svojo knjigo. Ogledali smo si staro knjižnico, ki je bila zelo majhna. V njej je veliko starih knjig. Ogled te knjižnice mi je bil zelo všeč. Nato smo si ogledali še speedway sobo.« (Filip Cehte)

»Ogledali smo si knjižnico in spoznali stari del knjižnice. Tam so imele knjige zelo čuden vonj. Nato smo odšli v speedway sobo. Tam je bilo veliko starih stvari. Na koncu smo dobili knjige.« (Anžej Resnik)

MED ZVEZDAMI

V ponedeljek, 18. novembra 2019, smo imeli učenci vseh razredov tehniški dan na temo ASTRONOMIJA, ki ga je za nas pripravilo društvo ODISEJA planetariji iz Krškega.

Najzanimivejši se nam je zdel PLANETARIJ, ki so ga postavili v naši telovadnici. V njegovi notranjosti smo si lahko ogledali planete našega osončja, zvezdne meglice, črno luknjo, astrološka znamenja, opazovali pa smo tudi lunine mene in položaj zvezde severnice v različnih letnih časih.

Učenci prvega in drugega razreda so izdelali model osončja, učenci tretjega in četrtega razreda pa so prisluhnili predavanju Sonce, Luna, Zemlja, kjer so jim predstavili vse, kar je znanega o treh najbolj znanih objektih v osončju. Učenci od tretjega do devetega razreda smo imeli še debato z eksperimenti o skafandru oziroma vesoljski obleki.

Ogledali smo si repliko skafandra in naredili nekaj eksperimentov s tekočim dušikom, ki je iz banane naredil kladivo za zabijanje žebeljev, iz cveta pa ledeno rožo. Tako smo si lažje predstavljali ekstremne razmere, ki vladajo v vesolju in pred katerimi astronavte ščiti skafander. Izvedeli smo, da astronavi v vesolju nosijo plenice, kar nas je močno presenetilo. Učenci zadnje triade pa smo imeli še kratko predavanje o kozmologiji, kjer smo izvedeli še veliko novega o vesolju, črnih luknjah, oddaljenosti nebesnih teles in drugih zanimivostih.

Učenci vseh razredov smo si iz plastenk izdelali rakete na vodni pogon, ki smo jih nato na šolskem igrišču tudi izstrelili.

Večina raket je letela zelo daleč, najdlje pa je poletela raketa, ki sva jo izdelali šestošolki Kaja Kukovič in Manica Maja Božičnik, na kar sva bili zelo ponosni.

Kaja Kukovič, Lea Klavžar, Nika Klaužar, 6. r.

KNJIŽNI SEJEM

V soboto, 30. novembra 2019, smo se bodoči zlati bralci iz šol občine Krško odpravili na Knjižni sejem v Ljubljano. Najprej smo se zbrali na avtobusu, ki nas je pobral na dveh mestih, in sicer na avtobusni postaji Krško in na Senovem pred Kulturnim domom XIV. divizije. Tako smo se z avtobusom polni pričakovanja odpravili v Ljubljano. Po prihodu v Ljubljano smo se pred vhodom v Cankarjev dom fotografirali, nato pa so se naše poti ločile vsaka v svojo smer po sejmu. Sejem je bil razdeljen v dve nadstropji, kjer so pot prikrivale množice ljudi in stojnice založb z knjigami. Ob 10:30 smo se vsi skupaj srečali z pisateljem Jankom Preglom in se z njim prijetno pogovarjali. Kasneje smo imeli priložnost spremljati še pogovor mladinskih pisateljic, nato pa imeli čas zase. Sejem smo si ogledali od prve do čisto zadnje stojnice. Med samim ogledom pa smo lahko v osrednjem delu poslušali tudi pogovore drugih pisateljev in prisluhnili podelitvi nagrad za napisane knjige, dokler ura ni odbila 14:00. Takrat smo se namreč zbrali pred spomenikom Ivana Cankarja in se odpravili nazaj domov, kamor smo prišli okoli 16:00. Dogodek je bil meni osebno zelo zanimiv. Vsem, ki radi berete, pa toplo priporočam, da se ga udeležite naslednje leto.

Ana Božičnik, 9. r.

Eva Planinc, 5. r.

TABOR POKLICNIH PRILOŽNOSTI

Od četrтка, 5. decembra, do sobote, 7. decembra 2019, se je v Mladinskem centru v Krškem odvijal Tabor poklicnih priložnosti, ki se ga je udeležilo sedem učencev, od tega trije iz naše šole. Na Tabor poklicnih priložnosti so bili vabljeni učenci 8. in 9. razredov osnovnih šol občine Krško.

Po prihodu v MC Krško smo skupaj z dvema mentoricama spoznali načrte za naslednja dva dni. Najprej smo se med seboj spoznali in začeli plesti prijateljske vezi. Zvečer smo skupaj z dvema učencema iz Španije pripravili večerjo, po večerji pa zaigrali prizor, v katerem pride delavec k delodajalcu na razgovor. Sledile so zabavne igre, nato pa smo se odpravili spat.

Naslednje jutro smo vsi veseli ugotovili, da nas je ponoči obiskal Miklavž, ki je vsakemu izmed nas pustil darilce. Nato pa je po nas prišel minibus, ki nas je odpeljal v Novo mesto. Najprej smo si ogledali, kakšno je delo na Radiu Krka, nato pa smo se odpravili še v tovarno zdravil Krka. Všeč nama je bilo oboje, večji vtis na naju pa je pustila tovarna.

Po vrnitvi v Krško nas je čakalo kosilo, po kosilu pa smo imeli štiriurno predavanje o tem, kako si glede na svoje osebne lastnosti izbrati pravo šolo in poklic, kako iti na razgovor z delodajalcem in kako predstaviti svoj življenjepis. Po večerji smo nadaljevali z družabnim večerom, ki pa se je tokrat zavlekel kar do enajste ure.

Zadnji dan smo dobili obisk treh oseb, ki so nam podrobneje razložile, kako do štipendije, kako izbrati pravi poklic zase ter kako sprostiti negativno energijo iz sebe, naši mentorici pa sta nam opisali delo različnih poklicev ter kako priti do njih. Potem je bilo na vrsti kosilo, temu pa je sledilo slovo. Bilo je težko zapustiti tako dobro družčino, saj smo tu spoznali veliko čudovitih ljudi in slišali veliko o številnih poklicih. Za naju osebno je bil tabor fenomenalen in se nama bo za vedno vtisnil v spomin. Bilo je zares zanimivo in toplo priporočava, da se ga udeležijo tudi drugi učenci.

Ana Božičnik, Eva Osojnik

Tea Resnik, 5. r.

V PRIČAKOVANJU PRAZNIKOV

Zveza prijateljev mladine Krško je tudi tokrat, kot že vsa leta doslej, poskrbela za praznični začetek veselega decembra in za vse učence v občini Krško pripravila letošnje predstave. Te smo si ogledali po triadah, in sicer je bila prva predstava na sporedu 2. decembra 2019. Ta dan smo se učenci od 7. do 9. razreda odpeljali v Krško, v tamkajšnji kulturni dom, in si ogledali gledališko-glasbeno predstavo SHOW STRAHOV, v izvedbi Gledališke skupine DKD Senovo. Na odru so se zvrstili številni strahovi, ki ponoči prežijo na nas, od razbojnikov do okostnjakov, ki prihajajo iz onostranstva, na koncu pa smo olajšani ugotovili, da je strah v sredini votel, okoli pa ga nič ni.

V sredo, 4. decembra, so na svoj račun prišli učenci od 1. do 3. razreda, ki so si v Domu XIV. Divizije Senovo ogledali lutkovno predstavo ZAKAJ SEM AJČEK, ki so jo uprizorili člani GLG Sevnica.

Zadnji pa so na vrsto prišli učenci od 4. do 6. razreda, ki so si prav tako v Domu XIV. divizije Senovo 6. decembra ogledali gledališko-glasbeno predstavo MATI GAIA, v izvedbi gledališke skupine OŠ Brežice.

Vsi smo se strinjali, da so bile letošnje predstave odličen uvod v praznični december.

Blažka Gerzina, 9. r.

Aljaž Jagrič, 5. r.

OBISK DEDKA MRAZA

Čeprav letošnji december ni nasul snega, ki smo ga vsi, še posebej naši najmlajši, željno pričakovali, je med nas vseeno pripel dedek Mraz s svojim spremstvom.

Igrive snežinke so s svojim plesom razveselile naše najmlajše, v spremstvu dedka Mraza pa so prišle tudi prikupne živalice. Tudi letos dedek Mraz ni pozabil na darila, saj so bili naši otroci skozi celo zelo pridni in ubogljivi.

Otroci so dedku obljubili, da bodo tudi v prihodnje ubogali starše ter seveda učiteljice, dedek pa je obljubil, da jih ponovno obiše čez leto dni.

Brina Brili, 4. r.

DAN SAMOSTOJNOSTI IN ENOTNOSTI 2019

V ponedeljek, 23. decembra 2019, na zadnji dan pouka v tem koledarskem letu, smo učenci in zaposleni na naši šoli pripravili kratko kulturno prireditev v počastitev dneva samostojnosti in enotnosti. 3. decembra leta 1990 je namreč velika večina Slovencev na plebiscitu izrazila željo po samostojni državi Sloveniji. Čez tri dni, to je 26. decembra, so bili razglašeni rezultati plebiscita. Slovenci smo takrat postavili temelje naši državi, datum razglasitve rezultatov glasovanja pa je postal državni praznik – dan samostojnosti. Ker smo Slovenci s tem dejanjem izrazili ogromno mero enotnosti, se je praznik leta 2005 preimenoval v dan samostojnosti in enotnosti.

V čast naši domovini so učenci recitirali pesmi slovenskih pesnikov in pisateljev, ki so s slovensko besedo skozi zgodovino ohranjali in krepili narodno samozavest. Drugi del prireditve pa je bil namenjen bližajočim se praznikom, zato so učenci tudi zapeli in zaplesali.

Gospod ravnatelj je vsem zaželel zdravo, srečno in uspešno novo leto 2020.

ZIMSKA ŠOLA V NARAVI

V ponedeljek, 6. januarja, takoj po novoletnih počitnicah, smo se učenci 5. in 6. razreda odpravili v zimsko šolo v naravi. Spakirali smo kovčke, se poslovili od družin in odšli na avtobus. Po dveh urah vožnje smo prispeli na Areh. Namestili smo se po sobah v hotelu Zarja in odšli na kosilo, nato pa se napotili proti smučišču.

Na snegu, čeprav ga je bilo bolj malo, je bilo res zabavno. Imeli smo lepo sončno smuko. Po večerji nas je čakal še pohod in predavanje o astronomiji.

Naslednji večer smo preživeli v družbi splavarja, ki nam je predstavil ta zanimiv poklic. Preden smo šli k počitku, smo se družili z učenci ostalih šol, in sicer smo se predstavili z različnimi zabavnimi točkami.

Tretji dan smo se odpeljali do Belvija, kjer smo svoje znanje nadgradili na zahtevnejših progah in se vozili s sedežnico.

Popoldne nam je čarodej Andrej pokazal kar nekaj zanimivih trikov.

Večer se je končal s tekmovanjem iz Malih sivih celic, kjer se je naša ekipa odlično odrezala.

Predzadnji dan šole v naravi smo se po počitku odpravili na izlet. Z gondolo smo se peljali do arene in si ogledali progo, kjer vozijo velike svetovne smučarske zvezde. Po prihodu v hotel smo malo razmigali naše možgančke, sledil pa je slavnostni trenutek, saj smo izžrebali štartne številke za tekmo.

Poslušali smo čudovito predavanje o Pohorju in različnih planinskih prigodah. Večer se je zaključil s plesom vseh šol.

Zadnji dan je bil poseben, saj smo imeli tekmovanje; pomerili smo se v veleslalomu. Vsi smo se potrudili po svojih najboljših močeh. Prvo mesto je osvojil Aljaž Jagrič, drugo Karmen Kavčič, tretje mesto pa je pripadlo Maji Pečnik. Po končani tekmi in kosilu smo spakirali kovčke in se odpeljali proti domu. Pred šolo so nas že čakali starši in brž smo jim skočili v objem. Polni lepih vtisov smo se odpeljali proti domu.

Karmen Kavčič, Maja Pečnik, 6. r.

Ajda Krivec, 5. r.

SLOVENSKI KULTURNI PRAZNIK

Letošnji kulturni praznik in s tem spomin na našega največjega pesnika Franceta Prešerna smo na naši šoli počastili kar dvakrat. V četrtek, 6. februarja, smo učenci in zaposleni združili moči s KD Anton Aškerc Koprivnica in v večernih urah pripravili krajevno proslavo, na kateri je bilo prisotno kar lepo število naših krajanov. Naslednji dan, 7. februarja, pa je potekala še

šolska predstava, na kateri smo bili prisotni vsi učenci in zaposleni na šoli.

Z obema prireditvama smo poudarili pomen kulture in slovenske kulturne dediščine, za kar imajo velike zasluge ne samo France Prešeren ampak cela vrsta umetnikov, ki s svojimi deli že generacije ohranjajo slovensko besedo.

Tako smo poleg slovitih Prešernovih verzov slišali recitale še nekaterih slovenskih pesnikov, prisluhnili pa smo tudi ubrani pesmi. Za konec smo si ogledali še dramsko uprizoritev članov kulturnega društva, ki nas je spomnila, da je smeh pol zdravja.

Špela Kodrin, 8. r.

Barbara Černelič, 4. r.

VALENTINOVO V ODDELKU PODALJŠANEGA BIVANJA

Učenci mlajše skupine podaljšanega bivanja smo si pričarali prav poseben valentinov praznik.

Učenci smo s seboj v šolo prinesli modelčke za piškote

v obliki srčkov, predpasnike in valjarje ter se z veseljem lotili peke piškotov. Naslednji dan,

na valentinovo, smo se s piškoti posladkali.

Žana Resnik, 4. r.

PUSTNO RAJANJE V KOPRIVNICI

Letošnji pustni torek je bil 25. februarja, v tednu, ko smo bili učenci na enotedenskih zimskih počitnicah. Kljub počitnicam pa smo se posamezniki na ta dan odpravili v šolo, da bi z ostalimi uganjali pustne norčije. Sprva smo imeli pustne delavnice, kjer smo iz različnih materialov izdelovali pustne maske, nato pa pekli slastne pustne miške.

Pridružili smo se rajanju otrok našega vrtca in skupaj odganjali zimo, čeprav je naše rajanje doseglo ravno nasproten učinek; že naslednji dan nas je namreč obiskala zima, tokrat s pošiljko snega.

V POSAVJU ŽURAMO BREZ DROG IN ALKOHOLA

V četrtek, 5. marca 2020, smo imeli učenci 8. in 9. razreda naravoslovni dan z naslovom *V Posavju žuramo brez drog in alkohola*. Obiskale so nas članice MC Krško ter dva policista in nam predstavili negativne posledice uživanja alkohola pa tudi drog. Naš sošolec je preizkusil napravo za merjenje alkohola v izdihanem zraku. Izvedeli smo, kakšne so kazni za vožnjo pod vplivom alkohola ali drog. Zadnji dela dneva pa je bil namenjen praktičnim delavnicam z izvajalcema iz MC Krško. Razložila sta nam, kaj se zgodi z ljudmi, ki uživajo droge ali alkohol. Nekateri izmed njih se znajdejo na zdravljenju v komuni, kjer opravljajo različna dela. V sklopu delavnic smo igrali tudi različne poučne igre.

Dan nam je bil zelo zanimiv, naučili pa smo se tudi veliko novega.

učenci 8. in 9. razreda

ŠOLA MALO DRUGAČE

10. marca 2020 smo se učenci od petega do devetega razreda udeležili kulturnega dneva v Ljubljani. Takoj po prihodu v Ljubljano smo se odpravili v Slovenski šolski muzej, kjer smo se za eno šolsko uro preselili v življenje naših babic in dedkov. Stopili smo v leto 1930, v čas, ko so le-ti obiskovali osnovno šolo. Pred začetkom ure smo se učenci in učiteljice, ki so nas spremljale, preoblekli v tedanja šolska oblačila – dekleta smo si nadele halje, fantje pa brezrokavnike.

Pri učni uri smo se učili lepomis. Med poukom le-tega je učiteljica opazila vsako nepravilnost in napako, ki smo jo učenci naredili. Morali smo jo takoj popraviti. Pisati smo morali počasi, natančno in lepo. Učiteljica je bila do nas zelo stroga, zahtevala je popoln red. Posamezni učenci, ki niso upoštevali njenih navodil, so morali za kazno v oslovsko klop, nekateri pa celo klečati na koruzo.

Kot učenka stare šole sem se počutila zelo zanimivo. Pisava, ki smo jo uporabljali pri uri, mi je bila zelo všeč. Šola in učitelji so dandanes veliko bolj prijazni in manj strogi.

Zatem smo naredili še sprehod skozi celoten muzej in izvedeli veliko novega o šolstvu v preteklosti.

Po končanem programu v Slovenskem šolskem muzeju pa smo se odpravili še v Muzej novejše zgodovine. Razdelili smo se v dve skupini. Učenci 5., 6. in 7. razreda smo si pogledali, kako so delo opravljali včasih, na ogled pa so bile tudi številne nove pridobitve. Učenci 8. in 9. razreda pa so v delavnicah razpravljali o vrednotah.

Imeli smo zelo zanimiv dan.

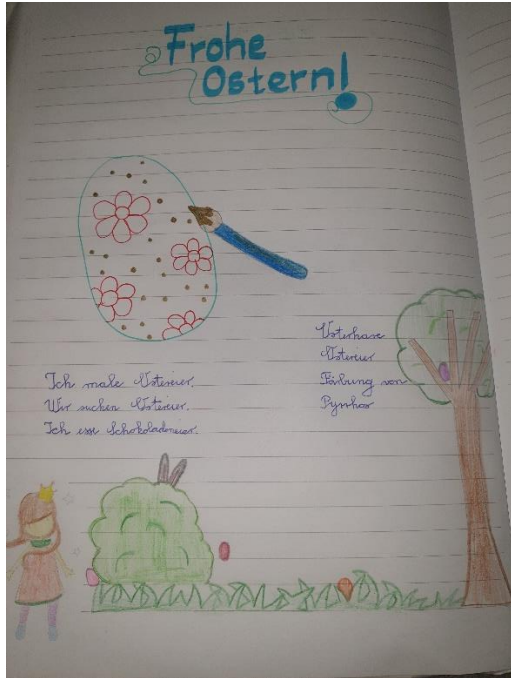
Kaja Kukovič, 6. r.

NARAVOSLOVNI DAN PRED VELIKO NOČJO

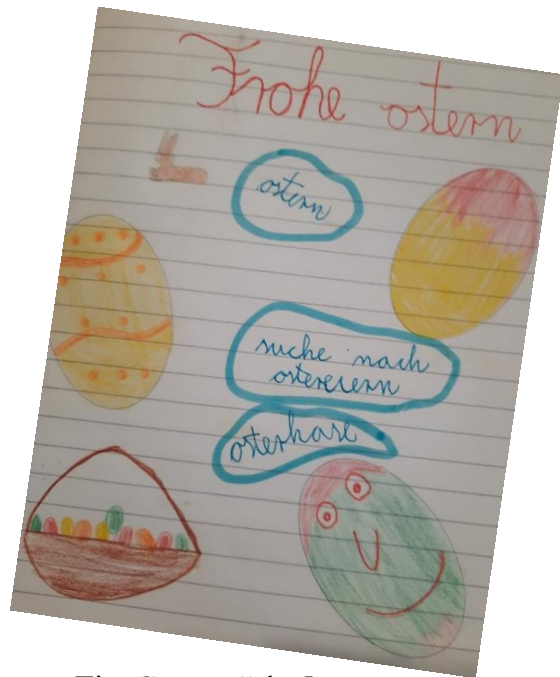
Učenci od 6. – 9. razreda so imeli v sredo, 8. aprila 2020, naravoslovni dan z naslovom VELIKA NOČ. Ker le-tega nismo mogli izvajati v šoli, so se učenci s pripravami na veliko noč izkazali doma.

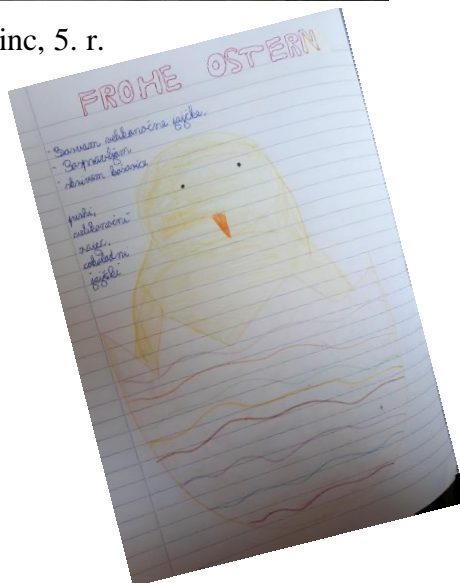
Tudi pri nemščini so bili naši učenci zelo pridni in ustvarjalni. Tu je nekaj utrinkov njihovega dela od doma.

Eva Planinc, 5. r.

Tim Germovšek, 5. r

Gašper Bračun, 5. r.

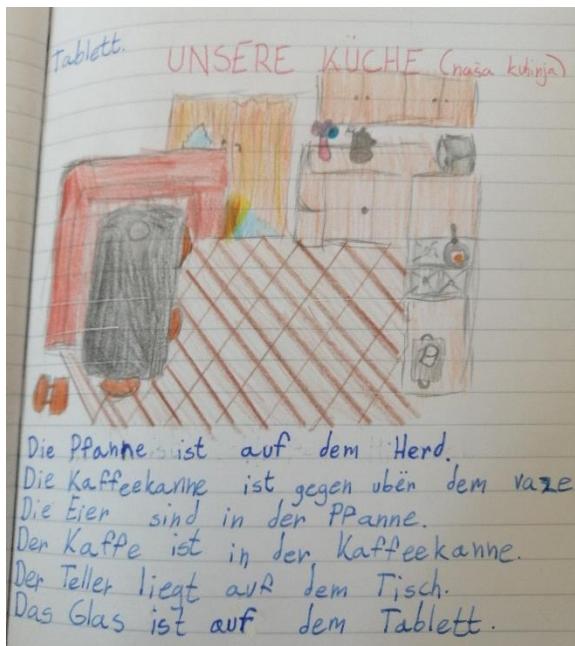

Klavdija Klavžar, 6. r.

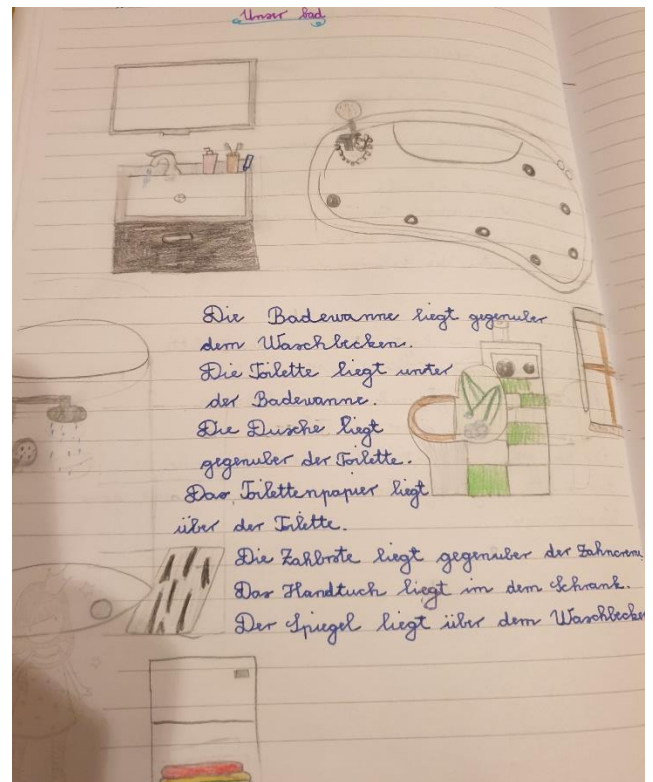
Učenje nemščine četrtošolcev na zabaven način:

Peto- in šestošolci so opisovali svojo (sanjsko) kuhinjo in kopalnico.

Nika Klavžar, 6. r.

Eva Planinc, 5. r.

Taja Krnc, 6. r.

Auf der Badewanne liegt ein schwarzes Handtuch.
 Der Spiegel ist über dem Waschbecken.
 Im bad ist groß blumen.
 Die Seite ist im Regal.
 Der Ball ist neben der Badewanne.
 Aus der Dusche kommt Wasser.
 Auf dem Boden liegt ein rosa Handtuch.

VELIKONOČNI POHOD

Letos je bila velika noč drugačna od prejšnjih. Ostali smo v našem kraju in nismo obiskali sorodnikov, vendar smo se vseeno imeli lepo.

Najprej smo se zbudili in pojedli »žegen«, nato pa smo vzeli nahrbtnik z vodo in se odpravili v naš vikend. Pogledali smo teličke, ki so bili na paši. Mami in ati sta spila kozarec rdečega vina, nato smo se odpravili na pot. Najprej smo hodili ob gozdu, nato pa nas je pot peljala v gozd. pot je bila zelo strma, tla so bila zelo suha, zato nam je drselo. Končno smo prišli na ravnino. Ko smo se odpravili po hribu navzdol, smo videli fosil, ki je bil zelo velik. Ko smo si ga do potankosti ogledali, smo se odpravili naprej, kjer smo sredi gozda zagledali potoček. Psiček Tačko se je okopal v njem. Videli smo veliko lepote narave. Ko smo prišli do dveh poti, nismo bili prepričani, kam naj gremo. Ati se je odločil za napačno pot, ki ni peljala nikamor, zato smo morali zamenjati smer in iti po drugi poti. Bili smo pred velikim hribom, ampak se nismo ustrašili, z lahkoto smo ga prehodili. Prišli smo na Veternik. Pred nami se je razprostiral prelep razgled na Gorjane. Ati mi je pokazal, kaj vse smo prehodili. Končno smo

prišli na asfaltirano cesto. Nadaljevali smo pot in videli ogromno korenino. Mami in Matic sta se na njej slikala. ko smo se vračali nazaj v dolino, (ne po isti poti) nam je ati pokazal, kam lahko gremo naslednjič na pohod. čeprav smo morali ostati doma, smo se imeli v krogu najbližjih zelo lepo. Ni pomembno kje si, važno je, da se imaš tam, kjer si, lepo in da se počutiš varno.

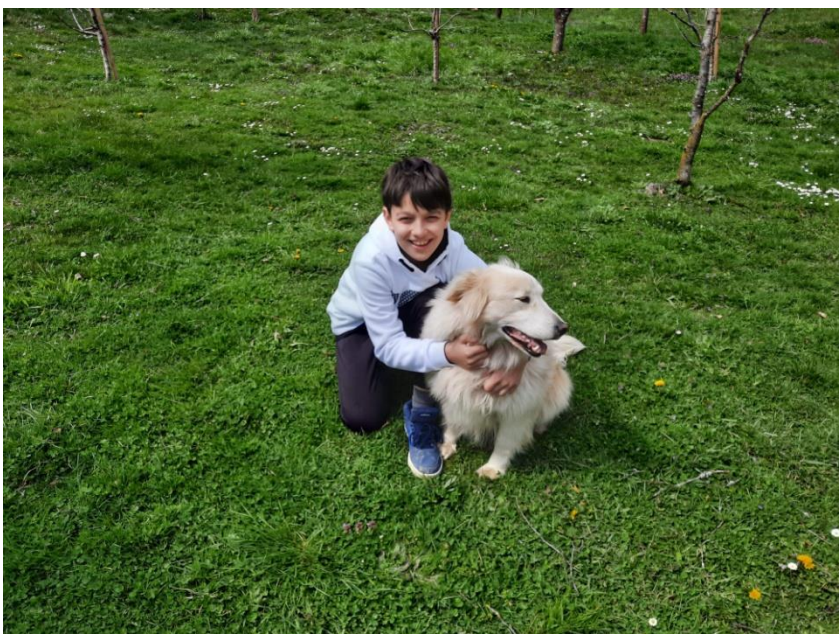
Katja Klavžar, 5. r.

ŠPORTNI DAN ” Pohod vseh generacij ”

Letošnji pohod vseh generacij je potekal malce drugače kot običajno. Zaradi vseh omejitev, katerih se moramo držati, si je posamezna družina lahko izbrala svojo pot in čas, kdaj bo ta pohod izvedla. Marsikdo je izkoristil lepo vreme med velikonočnimi prazniki, nekateri pa so si pot tudi zabeležili.

Kaj počne šola v času koronavirusa?

Opisal bom šolo v času koronavirusa.

Gospa šola je zelo razočarana, ker ni učencev. Pogreša jih tako močno, da se je odločila, da bo kar obiskala najbližjega učenca. Na skrivaj je hotela vstopiti, a ji ni uspelo, saj je seveda prevelika. Zato se je razočarana odločila, da gre nazaj domov ter si pripravi kosilo. Pojedla ga je v tišini in se spet spomnila, kako lepo je slišati glasove in smeh učencev. Mogoče pa jutri že pridejo! Ampak ne, to se ne bo tako kmalu uresničilo. Strah jo je, da bo pozabila, kako je učencem ime ... Je pa takoj pomislila, da zdaj, ko je tako prazna, ne bo razmetana.

Gaber Gregor, 6. r.

Šola pripoveduje

Smeh. Kaj je že to? Kričanje. Kaj je že to? Tekanje po hodniku. Kje so vsi?

Le kaj se dogaja? Kam so šli vsi učenci, učitelji, kuharice, hišnik? Nikogar ni. In to že cele štiri tedne. Tako zelo mi je dolgčas, le zvonec tu pa tam zvoní. Bom pa vseeno pokukala malo po učilnicah.

Dober dan, matematična učilnica! Kaj počneš? Vse je tako tiho, stoli so na mizah, vse je pospravljeno, tabla je pobrisana. Ojoj, kako je dolgočasno!

Grem pogledat še v druge prostore. Tudi učilnica za slovenščino je prazna, ne slišim nobene pesmi, nobene pravljice. Oh, kako jih že pogrešam!

Kaj pa počne učilnica za geografijo? Dober dan, zemljevidi, vam je kaj dolgčas? Vse je tiho, nobenega odgovora. Še zemljevidi se nočejo pogovarjati.

Hitro odhitim še do telovadnice. Spet nikjer nikogar. Žoge in goli samevajo.

Mogoče pa so učenci v jedilnici. Že tečem, že tečem tja. Spet nikogar! Joj, kako sem žalostna in osamljena. Ta koronavirus je čisto pokvaril moje razpoloženje. Pogrešam kričanje, tekanje po hodnikih, pogrešam učence.

Le kaj naj storim? Ne preostane mi drugega, kot da čakam, da ta virus preženejo sončni žarki in da se učenci spet vrnejo nazaj v šolo.

Jakob Planinc, 6. r.

Šola pripoveduje

Joj, sama sem že štiri tedne! Mi je dolgčas?

Ja, na urniku je predvsem veliko dolgočasenja ... Veliko se igram s pripomočki za šport. Prosim, ne povejte tega učitelju!

Sicer pa, kako preživljam dneve? Zjutraj se zbudim, nekaj časa posvetim športu, potem se sprehodim čez nove učilnice in si predstavljam, da sem stroga učiteljica, v knjižnici si izberem kakšno knjigo in berem. S pomočjo spletnih tečajev se učim celo španščino. Privoščim si tudi kosilo in kakšno kopel. Zvečer me kar hitro napade zaspanost in čas je za počitek.

Nekako se pač moram znajti in preživeti ta čas. Upam, da bo karantena hitro mimo in da spet zaživim na polno!

Kaja Kukovič, 6. r.

Šola pripoveduje

Zadnji mesec mi je zelo dolgčas, saj zaradi koronavirusa ni pouka in sem tu popolnoma sama. Ko sem slišala, da me bodo zaprli, sem bila zmedena. Mene pač ne morejo zapreti, saj sem – šola! Zaprta sem lahko le med počitnicami. In tako sem ostala sama brez učencev in učiteljev.

Table so čiste, hodniki prazni, v telovadnici ne slišim žog, nihče ne piše naloge, nihče ne klepeta med poukom. Štedilniki so tiho, nihče ne kuha. V zbornici ni učiteljev. Tudi šolskemu zvoncu je dolgčas. Namesto da bi se igral z mano, raje spi. Tu pa tam le malo zasmrči. Jaz pa se večkrat sama s sabo igram križce in krožce po tabli. V telovadnici mi niti blazin niso pripravili, da bi lahko ležala. Učilnica za računalništvo je zaklenjena, zato niti igrice ne morem igrati.

Glej, Sonce! Pozdravljeno! Kako si kaj danes? „Dobro sem. Oblaki mi vedno delajo družbo. Potujem po svetu in opazujem, kaj počnejo ljudje. Sedaj bolje vidim in slišim, zrak je veliko čistejši in tudi hrupa je manj, saj skoraj ne slišim letala.“

Sonce, povej, greš kaj mimo mojih učencev? Zanima me, kaj počnejo. „Ja, seveda, pišejo naloge, ki jim jih pošiljajo učitelji s pomočjo modernih naprav. Mislim, da jim rečejo računalniki. Otroci se tudi igrajo, tekajo okoli hiš, se ukvarjajo s športom. Še dobro, da so doma na podeželju! Tako, zdaj pa se mi mudi naprej. Grem, adijo!“

Hvala, Sonce, dan je takoj lepši, ker vem, da so moji učenci dobro in da so zdravi.

No, pa nadaljujmo. Zvečer večkrat poslušam poročila, da slišim, kakšne so razmere zaradi koronavirusa. Še dobro, da mi je pošta včeraj poslala zalogo mask in razkužil. upam, da se učenci kmalu vrnejo. Pogrešam kričanje in norenje po hodniku, čeprav mi večkrat zaradi pokajo živci. Tudi igrišča tako sameva. Nihče se ne lovi, nihče ne igra nogometa, košarke ... Na gugalnicah ni nikogar, po toboganih se ne spušča nihče. Na mivki ni otrok, ki delajo stoje, se vrtijo ...

Če dobro pomislim, se zdaj, ko sem vse to spravila iz sebe, počutim veliko boljše. In tudi zvonec se želi igrati z menoj. Spoznala sem, da brez učencev in učiteljev tudi mene ni. Komaj čakam, da se vsi vrnejo nazaj.

Karmen Kavčič, 6. r.

Šola pripoveduje

Nad ves svet se je zgrnila huda nadloga, ki se imenuje koronavirus. Zaprle so se tovarne, promet, zdravilišča, ambulante, šole, univerze ... Niti naši lepi Sloveniji ni bilo prizaneseno.

Tako je prišel dan, ko je bila razglašena prepoved pouka. Zaradi razmer sem tudi jaz morala zapreti vrata vseh učilnic. Mojo predhodnico je daleč, daleč nazaj ustanovila cesarica Marija Terezija. Seveda se je od takrat do danes vse spremenilo. In kar naenkrat je bilo vsega konec. V tej lepi Koprivnici zdaj samevam. Pogrešam živžav učencev, ki se je dogajal po hodnikih med odmori, pogrešam njihovo petje, pogrešam prijeten vonj, ki se je širil iz kuhinje, pogrešam vse zaposlene. Ni več nastopov ob raznih praznikih in dogodkih. Oj, kako je bilo včasih veselo! Ob igranju različnih instrumentov mi je vedno postalo toplo pri senci in me je prijelo, da bi kar zaplesala. Ja, sedaj se je vse spremenilo. Moja okna zrejo na cesto, na travnike v upanju, da zagledam kakšno skupino otrok. Pogled mi odplava na igrišče, kjer se je vedno kaj veselega dogajalo. Potekala so tekmovanja, ure telovadbe, učenci in otroci so se igrali.

Ker za dežjem vedno posije sonce, sem prepričana, da bodo tudi te razmere kmalu mimo. Učilnice bodo spet napolnili učenci in vsi zaposleni ter mi vrnilo življenje, ki ga zdaj tako zelo pogrešam.

Maja Pečnik, 6. r.

Šola pripoveduje

Joj, kakšna tišina! Ura je 7.30, šolski zvonec je zazvonil, učencev in učiteljev pa od nikoder. Zaradi bolezni, ki se hitro širi med ljudmi, so morali ostati doma. Le kaj bo z mano?

Vse je tiho, sliši se tiktakanje ure. Tako sama sem, strah me je. Želim slišati otroški smeh, pogrešam tekanje po hodniku in skakanje po stopnicah. Pogrešam tudi glasno kričanje in smeh med odmori. Zaprla sem oči in si v mislih naslikala nagajive in vedoželjne učence. Predstavljala sem si jih, kako se učijo, telovadijo, ustvarjajo, pojejo in takoj mi je bilo topleje pri srcu. Skoraj se mi je že zazdelo, da slišim glasove, vendar sem se zdramila in žalostna ugotovila, da so to bili le moji spomini.

Že četrti teden sem popolnoma sama, nikogar ni, vsi so me zapustili. Od daleč me opazujejo in zdi se mi, da tudi oni pogrešajo mene. Komaj čakajo, da se vrnejo nazaj v šolske klopi in se družijo med sabo ter z učitelji. Razmišljala sem, kaj bi storila, da bi se učenci čim prej vrnili. Domislila sem si, da bom temeljito razkužila hodnike, vrata, kljuke, učilnice in stopnice, sešila si bom masko in rokavice ter se primerno zaščitila. Tako bom pripravljena, ko se bodo učenci vrnili in spet sedli v šolske klopi.

Zopet bom zaživela, ko bom mlade razgrajače, ki se podijo po mojih hodnikih, jezijo učitelje ter se glasno pogovarjajo. Tako zelo si želim, da bi se vrnili nazaj po prvomajskih praznikih. Če bomo dosledni in se bomo držali navodil, bom kmalu lahko odprla vrata in pri srcu mi bo spet toplo.

Manica Maja Božičnik, 6. r.

Šola pripoveduje

Prav žalostna stojim tu sredi Koprivnice, saj me zaradi izrednih razmer nihče ne pride obiskat.

Dolgočasim se cele dni, saj ni razigranih otrok in strogih učiteljev. Pogrešam otroški smeh in tekanje po hodnikih ter zaljubljene poglede najstnikov. Sedaj sem tu popolnoma sama, pogovarjam se lahko le s šolskim zvoncem in žalostnimi tablami. Te so mi povedale, da res pogrešajo čas, ko so otroci pisali po njih. Tu in tam slišim ropot iz učilnice drugega razreda, v katerem želva sameva in pogreša otroški vrvež.

Sedaj, ko ni nikogar, sem se odločila, da bom počivala in brala časopis, da izvem kaj se dogaja po svet ter kdaj se bodo vrnili učenci.

Iz šolske kuhinje ni slišati smeha in dobre volje kuharic, ki so vedno z veseljem nasmejale naše učence.

Vem, da bo izrednih razmer kmalu konec. Spet bom slišala smeh otrok in učencev ter jezo pri spraševanju. Upam, da so vsi učenci, učitelji ter njihove družine zdravi.

Nika Klaužar, 6. r.

Šola pripoveduje

Budilka zveni, udarim po njej, da bi le spet ugasnila. Oh, ne, spet ta ponedeljek. Pouk, kričanje in prerivanje otrok po hodnikih. „Naj bodo kmalu počitnice,“ si zamomljam. Čakam in čakam, vendar nikjer nikogar. Ne učiteljev ne otrok. Kaj se dogaja? Kje so? Vsak dan so hodili v šolo, vsako jutro je bilo slišati sto različnih glasov razposajenih otrok. Vsi dnevi so bili enaki, srečni, veseli. Do današnjega ponedeljkovega jutra. Danes je nekaj drugače, prvič sem občutila strah pred samoto, pred osamljenostjo, saj sem čutila, da otrok z razlogom ni v šolo.

Prižgem televizijo in sami udarni naslovi: *Zaradi koronavirusa razglasili izredne razmere, Razglasitev epidemije, Zaprtje šol, vrtcev, trgovin*. Po prvotnem šoku sem se le umirila in se začela privajati na nove razmere. Še vedno pa z žalostjo opazujem prazna mesta in vasi.

Virus nam je veliko vzel, a nekaterim veliko tudi dal. Jutranji objemi v družini so za marsikoga postali najlepša rutina. Sprehod v naravi še nikoli ni bil tako čudovit. Ljudje se več pogovarjajo, se povezujejo med sabo, več berejo in več skrbijo za svoje zdravje. Otroci so začeli uživati v vsakdanjih opravilih, kot so peka kruha, vrtnarjenje, pospravljanje ...

Nikoli več ne bo, kot je bilo. Ko se končajo izredne razmere, bo čas za nove začetke, za nova spoznanja, kaj v življenju je res pomembno in kaj je tisto, kar nam prinaša srečo in zadovoljstvo.

Taja Krnc, 6. r.

Žan Klavžar, 4. r.

DAN ZDRAVJA

Svetovni dan zdravja je vsako leto 7. aprila, vendar se moramo še posebej v teh kriznih časih pomena zdravja zavedati vsak dan, zato smo imeli učenci 5. – 9. razreda tehniški dan na to temo 17. aprila 2020.

Zdravje ni le gibanje in hrana. Zdravje je dobro organiziran dan v prijetni družbi ljudi, ki jih imamo radi, ko naredimo nekaj zase in nekaj za druge.

Danes smo si zadali nalogo, da se povežemo in stopimo skupaj. Ker se ne smemo družiti, našim prijateljem in znancem pa želimo sporočiti, da mislimo nanje, da jim želimo le najboljše in da jim pošiljamo upanje, smo izdelali metulja. Metulji na našem oknu ali balkonu bodo pozdravili in razveselili naše prijatelje, znance, sošolce, učitelje in cel svet! Prinašajo naj upanje in naše pozdrave!

EKSPERIMENTI IN ILUZIJE

V torek, 21. 4. 2020, smo imeli tehniški dan na daljavo. Učenci so dobili navodila za izvajanje eksperimentov in iluzij, ki so nam jih poslali iz Hiše eksperimentov, Muzeja iluzij in Modre delavnice. Pri nekaterih učencih je domača hiša postala pravi laboratorij. Sicer si pa lahko pogledate fotografije in poročila in se prepričate sami.

GASILNI APARAT

Pripomočki: Steklenica, sveča, vžigalnik, balon, šumeča tableta, voda.

Kratek opis: Vzamemo balon, vanj nalijemo vodo. V balon nadrobimo šumečo tableto in balon zapremo tako da ogljikov dioksid ne more ven. Ko se balon naplne ogljikov dioksid prelijemo v steklenico. potem prižgemo svečo in z ogljikovim dioksidom vgasimo svečo.

Ugotovitve: ker je ogljikov dioksid gostejši od zraka, bo stekel na dno steklenice, in iz steklenice izrinil nekaj zraka. ogljikovega dioksida ne vidimo ampak z njim lahko pogasimo požar.

Mnenje: Poskus se mi je zdel zanimiv, poučen in ni ga bilo težko narediti.

22. aprila 2020 smo praznovali že 50. Svetovni dan zemlje, ki opozarja na ranljivost in enkratnost planeta, na katerem živimo. Letošnji Svetovni dan Zemlje je posvečen ukrepanju proti podnebnim spremembam. Pri blaženju podnebnih sprememb je pomemben zaveznik ohranjanje narave, na kar je opozarjal tudi letošnji natečaj EVROPA V ŠOLI.

Na Marsu živeti ne znamo, zato Zemlje ne damo!

Zemlja je naš domači planet. Na njem živimo, zato se moramo potruditi, da ga bomo ohranili za naslednje rodove. Veliko ljudi se sploh ne zaveda, kakšne katastrofalne posledice povzročajo globalno segrevanje, ozonska luknja in ostali pojavi, ki so povzročeni zaradi trajnih človeških vplivov na okolje. Mnogi ljudje iščejo rešitve kam in kako potem, ko bomo dokončno uničili naš planet.

V zadnjem času se je zgodila ena največjih naravnih katastrof, in sicer v Avstraliji, kjer je pogorelo ogromno grmovja in gozda, z njim je umrlo oziroma izgubilo svoje domovanje veliko število živali. Ta številka sega nekje do 480 milijonov. Zaradi teh požarov se je v zrak sprostito ogromno CO₂ in da ga bo narava prefiltrirala v kisik, bo potrebovala ogromno časa. Zaradi velikega krčenja amazonskega gozda bo to filtriranje trajalo še veliko dlje.

Znanstveniki že ustvarjajo načrte za življenje na luni ali Marsu, vendar ti niso povsem zagotovljeni. Zato moramo poskušati Zemljo ohranjati v stanju, ki bo primerno za nadaljnje bivanje. Veliko ljudi, še posebej mladi, se zaveda, v kakšni krizi smo. Vodna gladina se dviga in morja in reke poplavlja številna mesta. Na drugi strani pa se pojavljajo številni nenadzorovani požari, ki so terjali že marsikatero življenje. Drugi naravni pojavi, ki so povzročeni zaradi globalnega segrevanja, so tudi suše in orkani.

Da bi te naravne nesreče preprečili, bi se morali marsičemu odreči in poiskati nove načine za pridobivanje energije, prevažanja in nove materiale, s katerimi bi lahko nadomestili plastiko in druge težko in počasi razgradljive materiale. Plastika je najbolj uporabljen material na svetu. Pridobivamo jo iz nafte. Plastika se razkraja od 500 do 1000 let. Plastika torej grozi naravi zaradi počasnega razkrajanja in onesnaževanja.

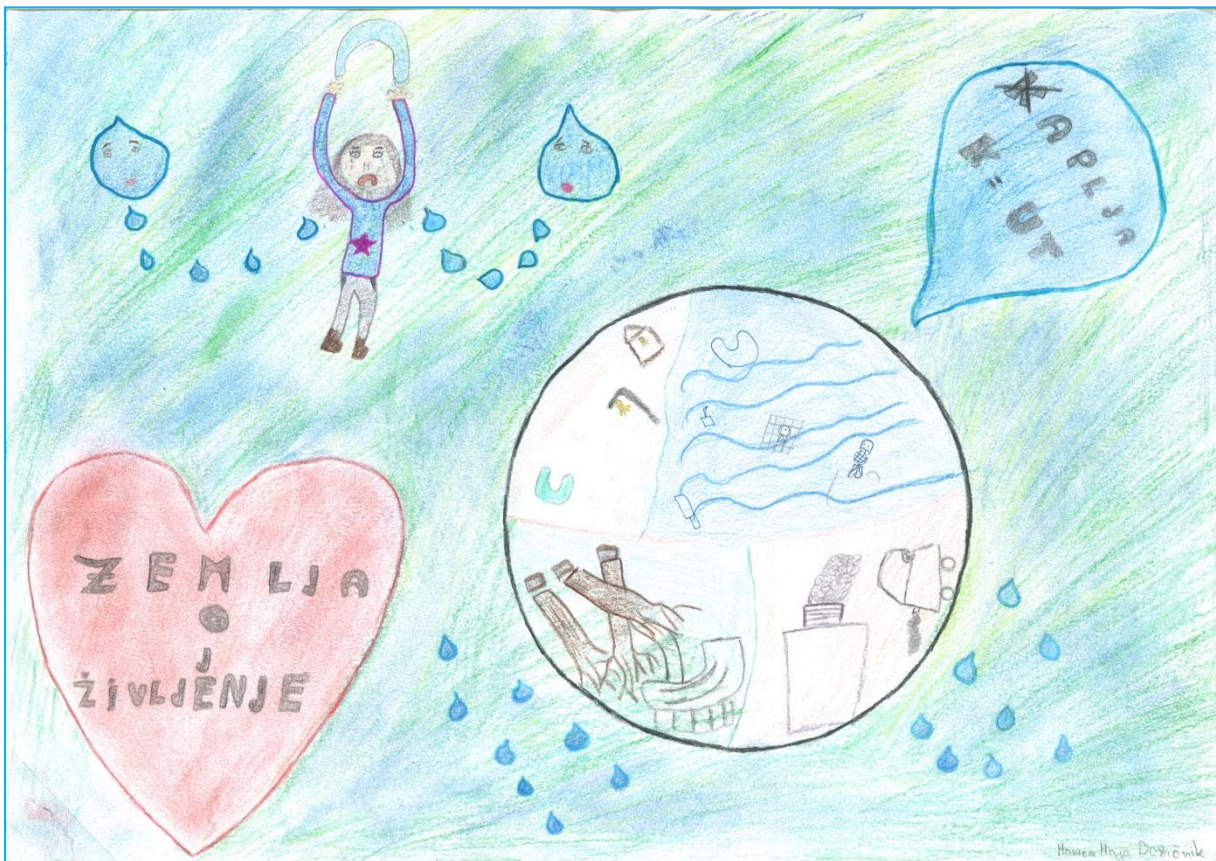
Drug problem, ki je celo večji od uporabe plastike, je prekomerno krčenje gozdov. Drevesa so pomembna za proizvodnjo kisika, za dihanje. Drevesa pa delujejo tudi kot filtri, ki čistijo zrak, ki vsebuje veliko CO₂. Ogljikov dioksid v zraku je posledica izpušnih plinov, ki so proizvedeni z uporabo fosilnih goriv, ki so neobnovljiva.

Fosilna goriva so proizvedena iz nafte, ki se nahaja v zemljini skorji in jo iz nje pridobivajo z močnimi črpalkami na naftnih ploščadih in jo potem s tankerji prepeljejo v naftne rafinerije. Pri prevažanju nafte od ploščadi do rafinerij pa se včasih pripetijo tudi nesreče. Razlitje nafte po morju je velika katastrofa za številne živali, ki se ujamejo v te naftne madeže in umrejo, če jim nihče ne pomaga. Nastala so različna društva, ki pomagajo živalim pri takih nezgodah, saj jih očistijo in oskrbijo, če so poškodovane.

Velik problem so termoelektrarne, ki s svojim načinom pridobivanja energije najbolj onesnažujejo okolje. Veliko ljudi se ne strinja z jedrskimi elektrarnami, ki lahko povzročijo grozljivo katastrofo, ki okolico lahko pusti onesnaženo in s tem nevarno za živa bitja še veliko letih po nesreči. A ljudje se ne zavedajo, kako težko bi bilo brez elektrike oziroma se sploh ne zavedajo, da jedrske elektrarne proizvedejo veliko več elektrike kot katera koli druga elektrarna.

Da popravimo napake, ki smo jih naredili do sedaj, imamo samo še nekaj let ali celo mesecev, zato bi bilo pametno stopiti skupaj in očistiti okolje, ker če ga ne bomo, bo to velika katastrofa za vsa živa bitja.

Blažka Gerzina, 9. r.

Manica Maja Božičnik, 6. r.

Pred 4,5 milijardami let je nastala Zemlja. Bila je lep, čudovit, prekrasen planet. Nato smo prišli ljudje. Na različne načine smo Zemljo onesneti, a kmalu smo jo začeli umiševati. Tehnologija je preoblikovala naš planet. V morjih, rekah, gozduh je začelje rasti odpadkov. Ljudje vse več uporabljajo karto, hrano, terane in tako umiševajo naravo. Povod je PLASTIKA. Ljudje bi rekli, da je Zemlja postala plastični planet. Ljudje zdaj vsega narejajo priložnosti in želijo živeti na Marsu, ampak tam ne bi mogli dolgo živeti.

**ZATO ZEMLJE NE DAMO,
MORAMO JO REŠITI!**

BREZ NAS BI ZEMLJA BILA NAJLEPŠI IN NAJDRAGOCENEJŠI, Z NAMI JE PA NAJBOLJ ONESNAŽEN PLANET.

**ZATO SE ZDAJ
ZBERIMO IN NAŠO
ZEMLJO SPRAVIMO V
RED!**

Če na Marsu živeti bi morali, potrpeli bi le en teden največje tri.

A Zemlja nam pravi, da se zadržaj v strahu živeti bi morali.

Zato od zdaj naprej z Zemljo lepše ravnajmo in se nikomur ne dajmo.

Ker se na Marsu živeti bi morali potrpeli bi le en teden največje tri.

Maja Pečnik, 6. r.

Bolje biti pripravljen kot poplavljen!

Ne dolgo nazaj je blizu male vasice tekel potoček, ki nikoli ni poplavljal in ogrožal vasice ob njem. V vasici je živel malo več kot deset ljudi, a kljub majhnemu številu vaščanov je bila zelo vidna razlika med bogatimi in revnimi. V vasici so večinoma živele bogatejše družine z luksuznimi hišami, tu pa je svoj prostor pod soncem našla tudi malo manj premožna družina, ki pa ji do razkošja sploh ni bilo.

Vedno sončno vreme z malo rahlega vetra prebivalcem vasice nikoli ni delalo preglavic. Dokler se ni zgodilo nepričakovano.

Bil je običajen sončen dan. Otroci vaščanov so se z avtobusom vračali domov iz šole, možje so se vračali z dela. Dan je minil kot po maslu. Zvečer pa se je manj premožna družina iz vasice zbrala pred malim televizijski ekranom in poslušala poročila. Sledil je šok, saj so izvedeli, da so naslednji dan napovedani močni nalivi ter močan veter. Poleg tega pa bodo narasle tudi reke in marsikje prestopile bregove. Oče Jožef je takoj sklepal, da je velika možnost, da bregove prestopi tudi potok blizu vasice in da je potrebno kupiti zaščitne vreče s peskom in druge predmete, ki bodo pomagali, da voda ne bo pritekla v hišo.

Takoj naslednji dan je oče Jožef odšel v trgovino blizu vasice in kupil vse, kar bi prišlo prav v primeru, da voda doseže njihovo hišo. Medtem so bili njegovi otroci v šoli, kjer se je poleg drugih stvari govorilo tudi o nalivih, ki so bile napovedani za ta dan. Vsi drugi otroci so govorili, da ta potoček nikoli in nikdar ne bo prestopil bregov, četudi bo dež padal cel dan in celo noč. Tako so menili tudi njihovi starši.

Ko je Jožef domov prinesel vse potrebno za zaščito proti naraščajoči vodi, je celotna družina pljunila v roke ter začela postavljati vreče peska na spodnjo stran hiše. Zvečer so se vsi utrujeni odpravili spat. Vsi drugi v vasici so si mislili, da se revnejši družini sploh ni treba toliko obremenjevati glede dežja, ker ga sploh ne bo. Druge družine niso niti pomislile, kaj jih čaka tisti večer.

Zvečer okoli desete ure je zunaj začelo močno deževati. Potoček se je spremenil v potok in s tem dosegel največjo višino kadar koli. Pod sabo je rušil in podiral drevesa, ute in vse, kar mu je prekrizalo pot. Dosegel je vse hiše v svoji okolici, zalival je kleti, trgovino in druge zgradbe. Pri reševanju ljudi in njihove lastnine so pomagali gasilci, ampak potoček je bil premočan.

Vse družine iz vasice so ostale brez doma, razen revnejše družine, kateri so vreče peska rešile dom. Vse druge družine so bile preseljene v Dom za pomoč ljudem. Družinski člani revnejše družine pa so razdejanje deževja le opazovali na varnem v svoji hišici. Nasploh pa jim je bilo žal za druge družine, ki jih je deževje prizadelo.

Ko se je do jutra vreme umirilo in je dež ponehal ter se potok spet vrnil na svoja ustaljena pota, je bil v vasici pravi kaos. Vsepovsod so ležali predmeti, ki jih je naplavila deroča voda in uničene stavbe. Družine so se nazaj vračale vse objokane, ker jim je dež uničil domove in skušale rešiti, kar se je rešiti dalo.

Deževje je za seboj pustilo mnogo uničenih domov, katere pa so vaščani sčasoma z velikim trudom in velikimi stroški vendarle obnovili. Kasneje so vasico obiskali tudi novinarji, ki so ljudem nato poročali o njeni veliki nesreči in prizadetosti. Zadnje besede novinarke pa so bile: «Bolje je biti pripravljen, kot poplavljen!«

Ana Božičnik, 9. r.

Teja
Resnik,
5. r.

Učenci tretjega razreda smo dan Zemlje praznovali tako, da smo imeli v sredo, 22. aprila, naravoslovni dan. Kot se za mlade učenjake spodobi, smo se zjutraj najprej primerno izobrazili. Veliko znanja o primernem ravnanju z odpadki, recikliranju in o varovanju narave že imamo. Toda naše znanje smo obnovili in nadgradili s poučnimi risanimi filmi. Učiteljica nam je naložila aktivnosti, ki so bile vezane na naravo, na njeno opazovanje.

Ustvarjali smo slike iz naravnih materialov, opazovali naravo, poslušali zvoke, objeli drevo, se preizkusili v posebnih položajih telesa, ki so nas spominjali na dele narave (drevo, slap, riba, cvet, zvezdica) in naravi v meditaciji poslali najlepše želje in hvaležnost.

Nismo pozabili tudi na recikliranje ter na umetniško sliko Zemlje iz vesolja. Utrinki našega ustvarjanja so vidni na fotografijah.

Miha je ob koncu dneva učiteljici poslal takle odziv: " Danes je bil pa res fajn dan! ☀️
Vsi smo uživali, hvala za aktivnosti. Meditacija, bingo, opazovanje, poslušanje, ustvarjanje v naravi, joga, slikanje in reciklaža polomljenega tovornjaka. Da ne pozabim, v gozdu smo pobrali tudi celo vrečo smeti!"

Učiteljica je na svoje učenjake zelo ponosna in upa, da smo bili zvečer vsi zadovoljni, narava in mi.

FOTO NATEČAJ “TRIJE LETNI ČASI”

Za letošnji fotografski natečaj z naslovom TRIJE LETNI ČASI je prispelo kar nekaj fotografij. Za vsak letni čas je bila izbrana zmagovalna fotografija, izbira pa je bila kar težka, saj je bila vsaka poslana fotografija lepa in zanimiva. Vsem se zahvaljujemo za sodelovanje in poslane fotografije, še posebej pa velja čestitati avtoricam zmagovalnih fotografij.

Šolska skupnost OŠ Koprivnica

POMLAD – Špela Kodrin, 8. r.

POLETJE – Špela Kodrin, 8. r.

JESEN - Eva Osojnik, 8. r.

ZIMA – Eva Osojnik, 8. r.

SPREJEM DEVETOŠOLCEV PRI ŽUPANJI

Županja občine Kozje, ga. Milenca Krajnc, vsako leto medse povabi učence zaključnih razredov osnovne šole, ki prihajajo iz občine Kozje. Našo šolo obiskujejo trije učenci iz sosednje občine – Ana Božičnik, Blažka Gerzina in Vid Župevc. Letošnji sprejem je potekal v četrtek, 11. junija 2020. Devetošolci so v spomin dobili praktično darilo, in sicer slovensko-angleški slovar, gospa županja pa jim je ob zaključku osnovnošolskega izobraževanja namenila nekaj vspodbudnih besed.

PREDAJA KLJUČA

Na naši šoli devetošolci učencem 8. razreda tradicionalno predajo ključ, ki »odpira« vrata zadnjega, devetega razreda osnovne šole.

Vendar pa predaja ključa ne pomeni, da ga devetošolci osmošolcem kar podarijo, ampak si ga morajo le-ti prislužiti. Tako so devetošolci na zadnji dan pouka v osnovni šoli pripravili kviz in nekaj miselnih iger, v katerih so morali osmošolci pokazati, da si ključ dejansko zaslužijo.

Tu in tam jim je malce spodletelo, ampak s skupnimi močmi so zbrali zadostno število točk in osvojili tako željeni ključ, ki ga bodo čez leto dni predali naprej.

Ko so osmošolci pokazali zadostno mero znanja za vstop v deveti razred, pa so morali še slovestno priseči, da bodo prihodnje šolsko leto s svojim vedenjem in znanjem zgled za mlajše učence.

Blažka je kot predsednica 9. razreda ponosno predala ključ svoji naslednici Špeli.

Generacija devetošolcev 2020

ZAKLJUČNI NOGOMETNI TURNIR

Naši najmlajši so pokazali svoje znanje na nogometnem turnirju v Krškem. Bili so zelo uspešni. Zmagali so tri tekme od štirih, kar je dokaz, da so vse leto pridno trenirali.

Za uspeh jim iskreno čestitamo.

KOPRIVA – glasilo Osnovne šole Koprivnica

Pri nastajanju glasila so sodelovali **člani novinarskega krožka.**

Mentorica: **Andrejka Šerbec**

Izšlo v **juniju 2020.**

